

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

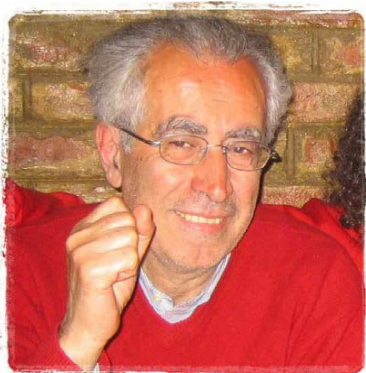
جانبازان

سازمان زنان هشت مارچ (ایران – افغانستان)

۲۹ جون ۲۰۱۷

ادای احترام به مبارزی که نو شدن را زندگی می‌کرد

و هیچ مانع ذهنی و عینی کهنه‌ای را در راه رهائی بشریت بر نمی‌تابید!

رفیق امیر حسن پور زبان‌شناس، پژوهشگر انقلابی، معلم مبارز و کمونیست خستگی‌ناپذیر بامداد روز شنبه ۲۴ جون در سن ۷۴ سالگی پس از یک دوره جدال با بیماری سرطان در کانادا درگذشت. بنا به باور سنت‌شکنانه و منش خلاف جریانش هیچ مراسم سنتی برای او برگزار نخواهد شد. بنا به عادات مرسوم سابقه طولانی و پرافتخار مبارزاتی و سیاسی و مدارج بالای علمی‌اش دست‌مایه تسلیت‌گویی‌های عادی و یادمان‌های غلوآمیز نخواهد بود و ... اما این ساختارشکنی او ذره‌ای از این حقیقت کم نخواهد کرد که رفتن او بار غم سنگینی را برای همیشه بر دوش خانواده، رفقاء و دوستان، هم‌زمان و شاگردانش و تمام کسانی که قلب امیر به خاطر آن‌ها می‌تپید، تحمیل خواهد کرد؛ این حقیقت که در روزگار سلطه واپس‌گرایی، جهالت و جنایت، جنبش انقلابی و ستم‌دیدگان جهان یکی از آگاه‌ترین، متعهدترین و جدی‌ترین همراهان‌شان را از دست دادند، چون امیر همدست توده‌ها بود برای گسستن زنجیرهای‌شان و در تمام گرمگاه‌های سخت تاریخی و طبقاتی این همدستی انقلابی را با هیچ منفعت و امتیازی طاق نزد امیر نو شدن را زندگی می‌کرد و هیچ مانع ذهنی و عینی کهنه‌ای را در راه رهائی بشر بر نمی‌تابید. مرزها، ملیت‌ها، دولت‌ها را پدیده‌هایی کهنه می‌دانست که مانعی در راه رهائی بشریت هستند. اگرچه همراه راسخ و انقلابی مبارزات

ملت تحت ستم گُرد بود و مردم فلسطین را لحظه‌ای تنها نگذاشت و خودش را بخشی از مبارزات مردم از ویتنام تا ظفار می‌دانست و ... اما به مرز و ملیت، وطن و کشور باور نداشت و در راه برداشتن تمام مرزها و ملیت‌ها مبارزه می‌کرد. رهائی بشریت از ستم و استثمار را در گرو از بین رفتن کلیه ساختارها، افکار و مناسبات طبقاتی در جهان می‌دانست. رهائی زنان را چنان عمیق و علمی درک کرده بود که هیچ تغییر ریشه‌ئی را بدون از بین رفتن فرودستی زنان متصور نبود؛ و از بین رفتن ستم بر زن را چنان برای رهائی بشریت ضروری می‌دانست که هیچ مبارزه انقلابی را بدون حضور آگاهانه و انقلابی زنان امکان‌پذیر نمی‌دانست. چنان این دیدگاه‌های علمی، آگاهانه با تفکر و مناسبات روزمره او عجین شده بود که جزء معدود رفقائی بود که در کنارش تفاوت جنسیت، سن و دانش قابل لمس نبود. لحظه‌ای از آموختن دست بر نمی‌داشت و چنان فروتنانه اما عمیق آموزش می‌داد که میل به دانستن را بیدار نگاه می‌داشت. دانش عمیق و درس‌های مبارزاتی را چنان ساده، پرمحتوا، به دور از بزرگنمایی، شیوا و فروتنانه بیان می‌کرد که امکان و امید به تغییر را بازنمائی می‌کرد. اما نسبت به صحت اظهاراتش (کتبی یا شفاهی) تعهد بالائی داشت. هنر او در برخورد به توده‌ها اما سخنوری نبود بلکه گوش کردن، فهمیدن و مسؤولانه برخورد کردن به سؤالات و گره‌های ذهنی‌شان با نهایت ادب و فروتنی بود. در عین حال اما از مواضع سیاسی خود بی‌محابا دفاع می‌کرد و هیچ امتیازی برای هیچ‌کس قائل نبود... چون امیر کمونیستی بود که ایده‌هایش برای تغییر جهان را زندگی می‌کرد. از نسل انقلابیون شورشی مه ۶۸ بود که کشتار ۶۷ هم آن‌ها را به زانو در نیاورد. زیر حمله کشتار و قتل‌عام و برپائی کارزارهای تبلیغاتی ضد انقلاب به رنگ اکثریت در نیامد و با تمام توان باز هم دست به ریشه‌ها برد. شکست انقلابات قرن بیستم را نشانه ورشکستگی امکان انقلاب ندانست و به صف اقلیتی پیوست که زندگی خود را صرف فهمیدن دلایل علمی شکست انقلابات کردند تا بتوانند، یورش نوین برای به قدرت رساندن خلع قدرت شدگان تدارک ببینند. در راه این تدارک عظیم از هیچ خدمتی در هیچ عرصه‌ای فروگذار نکرد. به همین دلیل زندگی پر بارش سفری تجسسی از مهاباد تا تورنتو بود که تمام تجربه شخصی و مبارزاتی‌اش دست‌مایه تحقیقی به وسعت تاریخ بشر و گستره جهان بود، برای شناخت عمیق‌تر زندگی بشر به قصد تغییر آن؛ و چه زیبا، پرشکوه و مؤثر این سفر را به پایان رساند. ردپای او هم بر ساحل زندگی باقی خواهد ماند. او در قلب کسانی که دوستش دارند، زنده، پویا، پرحرارت، آتشین و سرخ باقی خواهد ماند.

رفیق امیر درود بر تو که چنان پر بار و سرافراز زیستی!

ما هم در سنگر ستم‌دیدگان آن‌طور که تو دوست داشتی، خواهیم رزمید تا روزی که افکار نوین و پرشور تو متحقق شود!

در آن روز ما میلیون‌ها نفر به یاد زندگی پرارزش، شکوهمند و فداکارانه تو و هزاران انقلابی خواهیم رقصید و زندگی را جشن خواهیم گرفت!

روزی صدای آزادم، در هر ستاره می پیچد
با من، تو و هزاران من، مثل شکوه یک تن
آن روز، دوباره می‌خوانیم، خشم صدای توفانیم ما

سازمان زنان هشت مارچ (ایران - افغانستان)

۲۶ جون ۲۰۱۷